

Martín
Assín

TUNDEPUHANG

Illustraator: Krislin Jalakas
Toimetaja: Heli Hallik
Kaante kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik

© Kõik õigused kaitstud

Teose sisu eest vastutab autor

ISBN: 978-9916-668-65-8

Trükk: MJ Konsult

Kirjastus Hea Tegu
www.fil.ee

TUNDEPUHANG

*Kohin mu kõrvus piinab mind,
sest tean, et vajan ma sind.
Ei muutu kunagi mu meel, ma
ikka armastan sind veel.
Merekohinas olen ma
teel, sest tean, et tahan sind veel.*

*Armastuse eel, tean kui väga
tahan sind veel.
Tundepuhang kui lõpmata tee,
hinga mu poole, aina tahan sind
veel.*

*Mäng on läbi, ja häbi enam pole.
Kas ma tõesti olen nii kole?
Sinu silmad kui sinine järv, sinuta
oleks ma märg.
Ning mu elu oleks üks mõttetü müng.*

EI

*Rannast mööda minnes, viskasin ma kivi,
kuid mis oli sinu nimi? Olid sa Liisa või
Liina, väga vahet pole, ma end ei piina.
Sinuga veedetud aeg kui kellavärk, näib kui
hinge piinav märk.*

*Ma ütlesin ei, sest tea, minu vastus on ei.
Ütlen sulle tänini, et sind ma ei vali, see
pole mingi nali.
Tänavatel kisa on suur, kuid minu armastus
on kui uur.*

*Aeg seisma jääda nüüd ei saa, mis sinuta
teeksin küll ma? Pilet otse Türki? Ei, ei.
See oleks paha, nüüd sinuta kukun ma maha
ning tukkuma jäädma ma soovin.
Kuid ennast sinuga ma proovin.*

JUTUSTUS

Luuletused on kui mõttepuhang. Kas pole mitte tore? Ma saan väita, et katsetus luuletusi kirjutada on üpriski tore. Luuletused annavad edasi mingi tunde või isegi energia, vahel ka naudingut. Mäletan, et väikese koolipoisina pidin ma luuletusi lugema ning pähe õppima, aga mitte kunagi ei pidanud luuletusi ise kirjutama. Vabandan kohe, kui need luuletused tunduvad liiga isiklikud, sest muust ma kirjutada ei oskagi kui ainult oma tunnetest, armastusest, vihast ja loomulikult ka isamaast. Iseloomult ja inimesena olen ma väga tundeline, hooliv ja abistav. Tahan ka oma luulekogus sellest kõigest kirjutada. Vahest ma lisan mingi luuletuse juurde ka seletava lookese, aga eks see paistab juba siis, kui mul see luulekogu ilmet hakkab võtma, sest kui aus olla, ei ole mul hetkel mitte ühtegi ideed. Kõik oleks justkui ära kadunud või hoopiski meelest läinud. Kuid vähemalt ma üritan ning proovin anda edasi teile mingit sorti luuletusi. Nagu ma oma esimeses raamatus nimega „Justiitsroim” kirjutasin, siis luuletused mulle meeldivad ning need kõnetavad mind just hetke olukorras eriti palju. Kunagi, võib-olla siis, kui ma olin pisike poiss, inspireerisid mind tavalised lasteluuletused, kuid nüüd, hetkel, on mu eeskujudeks Juhan Liiv ja Vladimir Majakovski, sest Majakovski luuletus nimega „Selgrooflöö” on üks kõige hingelisemaid luuletusi, mida ma lugenud olen. Tsiteerides Beebilõusta ehk Andrus Elbingut Juhan Liivi öeldu läbi, siis „Kergem on kanda kaljusid kui südametunnistust halba.” Ehkki ka minu südame-tunnistus just kõige puhtam ei ole. Olen teinud palju halba inimestele, kes on tegelikult mulle väga kallid. Kahetsen!

KAHETSUS

*Kahetsen, et öeldu oli halb,
kahetsen, et tehtu oli halb,
Miks ma seda tegin, ei oska
öelda ma, vist liialt armunud
olin ka.*

*Kahetsen tehtut nii väga,
kas andeks annad ka? Kahetsen
öeldut nii palju, mis meelest läin`d
on ka. Kas annad mulle andeks kõik patud
halvad? Kas andeks annad kui sind
süles kannan?*

*Ütle miks piinad sa mind?
Ütle kas armastad sa mind?
Ütle kas petad ka?
Ei iial andeks enam saa!*

MELOODIA

*Meloodia mu kõrvus heliseb hästi.
Miks nii vara saatsid mu kasti?
Meloodia mu kõrvus heliseb hästi.
Miks kurat sul läheb nii hästi?*

*Vaikus on valus ning hing on katki.
Miks tegid mu katki? Sealpool piiri sind
ma kuulen, kas sind enam ma suudlen?
Saan vaid öelda, et meloodia mu kõrvust
ei kao, miks sa kuhugi ei kao?*

*Meloodia vaikseks on jään`d, kas kuuled
mind veel?
Hüüan appi seal lõputul teel.
Oota mind veel.
Oota mind veel.*

KAINUS

*Pole olnud iial nii kaine,
kas ka sina oled mu aine?
Oled sa mees või naine, pole
vahet ma olen kaine.*

*Mäletan hästi kui purju mind
jootsid ja midagi minuga teha
sa lootsid.
Tegid sa nii või tegid sa naa,
vahet ei ole, see oligi plaan.*

*Pole olnud iial nii kaine,
oled mees või naine, loodetavasti
ka kaine.*

*Mis ma sinuta küll teeksin, võimalik,
et oma närve ma seediks.
Sinuga olla on paha, arvan, et
jätan su maha.*

JUTUSTUS!

Minu kogemused alkoholiga on olnud pigem head, kuigi enam ma ei joo, sest tervis ei luba ja ega vast ei tahaks ka, sest kaineks saada on raske. Olen olnud sõltuvuses alkoholist ja narkost. Sellega toime tulla on raske ja sellest välja tulemine veelgi raskem. Miks ma kõike seda siia kirjutan? Nagu ma juba eelnevalt kirjutasin, siis iga luuletuse juurde kuulub mingi jutt või isegi ehk elukogemus! Kainus hetkel on hea. Paneb su elama. Kahetsusega on teisiti. Ma küll kahetsen, aga oleneb jällegi mida! Ma kahetsen seda, et olen olnud sitt inimene, mees, elukaaslane ja miskit veel. Kuid nüüd seda kirjutades olen ma kordades parem inimene kui vanasti. Ma tahaksin öelda, et veelgi parem. Meloodia on kui heli, mis paneb mõtlema. Vähemalt mind on meloodia mõtlema pannud, eriti elust ja kõigest sellest, mida olen pidanud läbi elama ja kogema. Eriti raske oli minu mõttetu lapsepõlv, seal nägin ma liialt palju alkoholi ja vägivalda, kuid midagi polnud parata. Pidin sellega leppima ning mingil määral olen sellega tänaseni leppinud. Mis oleks olnud siis, kui mu lapsepõlv oleks olnud täiuslikum? Võib-olla oleksin ma rohkem põhjas kui senini? Arvata võib palju, aga iial ei saa aega tagasi keerata ega minevikku minna. Minevikku minna saab, aga ainult oma mõtetes ja unistustes. Sama on ka tulevikuga. Unistused, mõtted ja ootused. Palju ei tohi loota. Haiget võib saada. Kui süda on juba murtud, siis seda parandada on juba raskem, sest südamevalusse võib ka surra. Alkohol teeb seda teistest kiiremini. Lihtsalt jood end surnuks. Surnuksjoomine ei tee head, sest nii hävitad sa kõik. Kõik, mis sul on. Paremini on olla kaine, kuid juua tohib ka, aga mõõdukalt. Sest kui juua palju ja iga päev, siis see ei ole enam normaalne. Sellega hävitad sa enda elu.